

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

Türkiye Rejimi ve Kan Ticareti!

Hizb-ut Tahrir Suriye Vilayeti Medya Bürosu Başkanı Üstad Ahmed Abdulvahab'ın
Kaleminden

Uluslararası siyasetteki mevcut siyasi denklemlerin ölçüsü, çıkar ve maddi menfaat dengesine dayanmaktadır. Bünyesinde tüm insani, ahlaki ve hatta ruhi değerleri bile ortadan kaldıracak bir dizi özelliği taşıyan ve hala da taşımaya devam eden bu ölçünün en önemlisi, ondaki çıkarın sabit olmaması ve koşullara ve vakıalara göre değişmesidir. Zira dünün dostları, çıkar sona erdiğinde yarın düşman olabilecekleri gibi bunun tam tersi de olabilir. Yani bugün siyaset dünyasında ortak olan, yarın köle pazarında satılık bir metaya dönüştürülebilir. Dolayısıyla çıkara dayalı ilişki, çıkarın sona ermesiyle biten geçici bir ilişkidir. Ayrıca siyasi eylemlerin ölçüsü olan çıkar, kendisinden daha büyük çıkarlar için pazarlığa açıktır; bu da hayati meseleleri, müteahhitlerin elinde satışa açık bir hale getirmektedir. Belki de Şam devrimi, bunun canlı bir örneğidir.

Müteahhit politikacılar için en dikkat çekici olan; manipüle etme, dalavere, haramı helal helali haram kılma kabiliyetleri, başkalaşma, renk değiştirme ve sorumluluklarından kaçınma imkanları ve ellerinden geldiğince pusulayı saptırmaya ve teknenin yönünü değiştirmeye hazır olmalarıdır; zira her ne zaman çıkarlarının gerçekleşeceğini görseler, bu hususta içerisinde zulmü, kurnazlığı, aldatmayı, yalanı, gerçekleri çarpıtmayı barındıran “gaye vasıtayı meşru kılar” kaidesine dayanmaktadırlar. Tüm bunları, davulcu simsarlardan ve çıkarıcı yamalı ekiplerden oluşan buldozer orduların yardımıyla haklı çıkarmaya hazır oldukları gibi sorumluluğu başkalarına yüklemeye ve insanların kanyla ticaret yapan yatırımcıyı da aklamaya hazırdırlar.

Bizi Türkiye rejimi hakkında konuşmaya sevk eden işte budur; zira onun Suriye devrimindeki rolü, Suriye'deki kan ticaretinin ana yatırımcılarından biri olmasıdır ve yukarıda belirtilenler de ona uygun düşmektedir. Çünkü uluslararası düzeyde, Türkiye iç düzeyinde, hatta Şam halkının umutları, acıları ve hayalleri düzeyinde Suriye devriminin ticaretini yapmakta çok başarılı olmuştur. Nitekim Türkiye rejimi, Şam devriminin başlangıcında, Halep kırmızı çizgimizdir ve ikinci bir Hama'ya izin vermeyeceğiz şeklindeki açıklamalarıyla Şam halkını aldatmayı başarmış ve onları, devrimlerinin stratejik müttefiki ve sadık dostu olduğuna ve devrimin zaferinin ya da en azından yenilgiye uğramamasının tek garantörü olduğuna ikna edebilmiştir. Böylece grup sisteminin liderlerini birbirine bağlayıp kararlarına el koyabilmiş ve onları, özgürleştirmek adına kan, ruh ve canları feda ettikleri bölgelerin geniş alanlarını terk etmeye sevk edebilmiştir. Ayrıca Şam tiranı lehine zaman kazanmak için onları faydasız uzun vadeli uluslararası müzakereler tüneline sokmayı ve onları bir ateşkes tuzağına düşürmeyi başarmış ve bunun sonucunda kuzey Suriye'ye göç başlamıştır. Yine onların birçoğunu, Azerbaycan ve Libya'da Amerika'nın menfaati için savaşan, Suriye-Türkiye sınırı boyunca kendi ulusal güvenliğini savunan ve Suriye rejimini devirmek ve İslam'ın yönetimini kurmak için harcanması gereken devasa enerjileri tüketen paralı askerlere dönüştürmeyi de başarmıştır. Bütün bunlar herkes tarafından anlaşılacak ancak belki de çok geç olacak. Nitekim uluslararası toplum, uzun zaman önce Suriye devrimine kürtaj yaptırmak için bir ihale ilan etmişti ve Türkiye rejimi, ulusal güvenliği ve iktidarda kalma düzeyinde bazı kişisel kazanımlar elde etmek amacıyla bu ihaleyi kazanmak ve devrime en düşük fiyata kürtaj yaptırmak için çalıştı.

Bazıları Türkiye rejiminin, Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu'nun muhalefet olarak adlandırdığı kişileri Şam tiranı ile uzlaşmaya çağrıda bulunduğu Suriye devrimi konusundaki son tutumuna bakabilir; belki de bazıları bu tutumu, çılgınlığın geri dönüşü ve Türkiye siyasetinde bir dönüşüm olarak görebilir. Oysa kuşkusuz bu bakış açısı yüzeysel ve basit bir bakış açısı olup uluslararası siyasetin temelleri hakkında bir bilincin olmadığını ve

onun yöntemleri, üslupları, araçları, standartları ve vesileleri hakkında bilgi eksikliğini göstermektedir. Zira Türkiye rejiminin tutumu başından beri hiç değişmedi ve tüm eylemleri de bunu gösteriyor. Çünkü Halep uzun zaman önce yeşil hat oldu, tüm Suriye şehirleri ikinci bir Hama haline geldi ve Şam tiranı Suriye topraklarının çoğuna egemen oldu ve Erdoğan da göçmenler mahallesinin muhtarı olduktan sonra onunla bir görüşme yapmayı amaçlıyor. Şimdi de Erdoğan, işini sona erdirmek, Şam devrimine düşük yaptırma görevini tamamlamak ve bunun bedelini almak için çalışıyor.

Sözün özü: Sorunlarımızı bizim dışımızdakilere teslim etmek, siyasi bir intihardır. Çünkü bizler bu şekilde yaparak kendimizi uluslararası köle pazarına sunulan ucuz bir meta haline getiriyoruz ve bu da bizim, yapabileceği en büyük şey sahibinin onayının ardından kölelik şartlarını iyileştirmek olan içinden çıkmayacağımız kölelik döngüsünde kalmamızı sağlıyor.

Kölelikten kurtuluş yolunda yürümek, kararı yeniden elde etmek için ciddi ve gayretli bir şekilde çalışmamızı ve ilk adım olarak da iradeyi özgürleştirmemizi gerektiriyor. Zira kölelerin, karar verme yetkileri yoktur ve bağımsızlık iradelerini kaybetmişlerdir. “Bizim devrimimiz de bir köle devrimi değildir.” Bu yüzden bir kimse, kendisi karar verme yetkisine sahip değilse, fikirleri ne kadar doğru ve çözümleri de ne kadar etkili olursa olsun, doğru yolda tek bir adım dahi atamaz. Çünkü bu fikirler, kendi kararını vermekten ve bağımsız bir iradeden yoksun olması nedeniyle uygulama alanına intikal etmekten aciz olacaktır. Bu yüzden bağlantılı grup sistemi tarafından kontrol edilen depolarda biriken korkunç silah stoğu, onları kullanmak için bir kararlılık yoksa hiçbir yararı olmayacak ve teslim etme zamanı gelinceye kadar dört duvar arasında paslanmış bir şekilde hapsolmaya devam edecektir. Böylece yazını ve kışını temas hatlarında geçiren mücahit, tek bir cephe bile açmadan Şam tiranının askerleri için kolay bir hedefe dönüşecektir. Çünkü bunun bir karara ihtiyacı vardır. Bu ise, devrimin tüm güçleri ve bileşenleri için geçerlidir.

Zira karar, hem askeri hem de siyasi yönleriyle liderliğe odaklanmalıdır. Zira karar üzerinde otorite sahibi olan ve onu teorik yönden pratik yöne taşıyacak olan liderliktir. Bu yüzden bilinçli ve samimi bir liderlik benimsemek ve kölelikten kurtuluş yolunda onun arkasından gitmek kaçınılmazdır. Zira liderlik, bilinçli ve düzenleyici akıl mesabesinde olup dümeni çevirecek, yol kenarlarına dikilen siyasi tümseklerden, tuzaklardan ve mayınlardan kurtaracak ve dolambaçlı ve çarpık yollardan uzak sabit ve doğru yola yönlendiren “siyasi projenin” pusulasıyla birlikte ön planda olacak olan odur. Halk ve askeri çabalar bu liderliğin arkasında birleşirse; o zaman zafer, Şam halkının tiranlarına karşı devrimlerinde müttefiki olacak, fedakarlıklarının meyvelerini toplamayı ve tüm şekilleriyle sömürgeciliğin bağından kurtulmayı başaracakları gibi ajan rejimlerden kurtulmayı ve tüm insanlığı ıslah edecek tek Rabbanî nizam olan İslam Nizamını tatbik etmeyi de başaracaklardır. Nitekim Allahu Teala, şöyle buyurmuştur: **مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** “Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi bir amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.” [Nahl 97]

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 408. Sayı - 14/09/2022](#)